

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Капусти Надії Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 272, статті 286, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
18 грудня 2018 року
№ 384-2(I)/2018

Справа № 3-415/2018(6653/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Капусти Надії Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 272, статті 286, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Капуста Н.П. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення частини третьої

(за конституційною скаргою – пункту 3) статті 272, статті 286, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з Кодексом судові рішення суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду справ, визначених статтями 273–277, 282–286 Кодексу, набувають законної сили з моменту проголошення і не можуть бути оскаржені (частина третя статті 272); суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню (пункт 1 частини першої статті 333). Статтею 286 Кодексу встановлено особливості провадження у справах з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Капуста Н.П. звернулася до суду з позовом про визнання протиправною та скасування постанови про накладення адміністративного стягнення у справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Херсонський міський суд Херсонської області рішенням від 15 червня 2018 року позовну заяву Капусти Н.П. залишив без задоволення. Одеський апеляційний адміністративний суд постановою від 6 серпня 2018 року скасував рішення суду попередньої інстанції у зв'язку з його необґрунтованістю, постанову про накладення адміністративного стягнення на Капусту Н.П. залишив без змін, а її адміністративний позов – без задоволення. Верховний Суд ухвалою від 17 вересня 2018 року відмовив у відкритті касаційного провадження у справі, оскільки касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

Капуста Н.П. стверджує, що застосування Верховним Судом оспорюваних положень Кодексу призвело до „існування незаконних рішень“, обмежує її право на судовий захист, тому є потреба перевірити положення частини третьої статті 272, частини першої статті 333 Кодексу на відповідність частині третій (за конституційною скаргою – пункту 3) статті 22, статтям 55, 64, частині п'ятій (за конституційною скаргою – пункту 5) статті 125 Конституції

України, а положення статті 286 Кодексу – на відповідність статтям 55, 64, 125 Конституції України. На думку Капусти Н.П., відсутність касаційної перевірки судових рішень про захист прав, свобод та інтересів при притягненні до адміністративної відповідальності зумовлює масове порушення права на судовий захист, що дискредитує Україну як правову державу.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Аналіз конституційної скарги свідчить про те, що Капуста Н.П. не зазначила конкретних положень статті 286 Кодексу, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретних положень статей 55, 64, 125 Основного Закону України, на відповідність яким належить перевірити оспорювані положення Кодексу.

Крім того, суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтував своїх тверджень щодо невідповідності оспорюваних положень Кодексу Конституції України, а фактично висловив незгоду з правовим регулюванням оскарження

судових рішень у справах, визначених у статті 286 Кодексу, та із судовими рішеннями, ухваленими в його справі.

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог частини першої, пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Капусти Надії Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 272, статті 286, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**